

नोपदिशेन्नराणां देवप्रतिष्ठासपि कर्णबोधम् । हित्वाद्यं
 शुभकर्माणि कुर्यादन्तर्गते सिते । विवाहं मेखलाबन्धं
 यात्राञ्च परिवर्जयेत् । अत्र यात्राञ्चेति चकारः
 पूर्ववचनोपात्तसुन्यन्तरोक्तप्रतिषेधकर्मणि च स
 सुनिनोति । “बाले शुक्रे, वृद्धे शुक्रे, नष्टे शुक्रे, जीरे
 नष्टे । बाले जीवे, जीवे सिंहे, सिंहादित्ये जीवादित्ये ।
 तथा मल्लिन्नुचे मासि सुराचार्येऽतिचारगे । वापी-
 कूतडागादिक्रिशाः प्रागुदितास्त्यजेत् । एवञ्च काला-
 शुद्धौ विद्यारम्भं न कुर्यात् तद्विधानञ्च विष्णुधर्मो-
 त्तरे । ‘संप्राप्ते पञ्चमे वर्षे अग्रहमे जनार्दने । पक्षी
 प्रतिपदश्चैव वर्जयित्वा तथाष्टमीम् । रिक्तां पञ्चदशीञ्चैव
 सौरिभौमदिनन्तथा । एवं सुनिश्चिते काले विद्यारम्भः
 प्रशस्यते” देवलः “बाले वृद्धे तथैवास्ते कुरुते दैत्यम-
 न्त्रिणि । उद्वाहितायां कन्यायां दम्पत्योरेकनाशनम्” ।
 अलक इति शेषः । राजमार्त्तण्डे “सिंहे गुरौ परिणीता
 पतिमात्मानमात्मजान् हन्ति । क्रमशस्त्रिषु पित्रादिषु
 वशिष्ठगर्गादयः प्राहुः” । पित्रादिषु—सिंहघटकमघा
 पूर्वफाल्गुन्युत्तरफाल्गुनीप्रथमपादेयु । प्रतिप्रसवमाह
 शातातपः “माध्यां यदि मघा नास्ति सिंहे गुरुरका-
 रणम्” । तत्रैव हेमाद्रिधृतमाण्डव्यवचनम् “श्रुति-
 वेधजातकामप्राशनचूडादिकः सर्वः । रविभवनस्थे
 जीवे कार्योऽर्च्योविवाहस्तु” । माध्यां मघायोगे तु ऋ-
 षेकमन्दिरगतावित्यादिना सर्वकर्मनिषेधात् । अथैवं
 विवाहोऽपि श्रूयते तथाच राजमार्त्तण्डे दत्तः
 “गुरौ हरिष्ये न विवाहमाहुर्हारीतगर्गप्रसुखासु-
 गोन्द्राः । यदा न माघी मघसंयुता स्यात् तदा च
 कन्योदहनं यदन्ति” । इत्यञ्च माध्यां मघायोगाभावेऽपि
 श्रुतिवेधादि, मघास्थेऽपि गुरौ भवति विवाहस्तु गुरोर्भ-
 वापरित्यागादेव तथाच माण्डव्यः “मघाक्षयं परि-
 त्यज्य यदा सिंहे गुरुर्भवेत् । तत्राह्ने कन्यका चोदा
 शुभगा सुप्रिया भवेत्” । याज्ञप्रयनः “यात्रोद्वाहप्रति-
 षादिघटहचूडाव्रतादिकम् । यत्नतो वर्जयेच्चैव जीवे व-
 क्रान्तिचारगे । कीर्त्तिभङ्गः प्रतिष्ठायां, भयं चौरात्तथाऽ-
 ध्वनिः । चूडोद्वाहे भवेन्मृत्युर्दृश्यते हानिर्भयं गृहे ।
 अतिचारे त्रिपक्षः स्यात् वक्रे पक्षचतुष्टयम् । न
 कुर्यात्तत्र यात्रादि गुरोर्वक्रान्तिचारयोः” गर्गः
 “गुरोर्वक्रान्तिचारे च वर्जयेत्तदनन्तरम् । यत्तत्रविवा-
 हादावर्त्तयतिविवारान्” । माण्डव्यः “यदा वक्रा-

तिचाराभ्यां राशिं गच्छति वाक्पतिः । दिनानि सप्त-
 विंशानि त्यक्त्वा कर्म्म समाचरेत्” । अत्रापि पूर्वः पूर्वः
 पक्षः श्रेयान् । राशिं—राश्यन्तरम् अन्यथा व्यर्थं स्यात् ।
 अतएव न्यायरत्नेनापि पूर्वराशिगमिष्यमाणातिचारि-
 गुरुकोत्पन्नम् । वृहस्प्राजमार्त्तण्डे “यक्रान्तिचारो-
 पगताः कुजाद्या यद्यनपराशौ, परिवर्जनीयाः । यथाक्र-
 मस्थाः स्वगृहस्थिता वा न वर्जनीया यवना वदन्ति” ।
 व्यवहारसमुच्चये ज्ञातचिन्तामणौ च हारीतः “ज्वा-
 तिचारं यदि पूर्वराशिं नायाति मन्त्री विषुवाधिपा-
 नाम् । यानं विवाहं व्रतवन्मगेहं सर्वं तदा हन्ति मतं
 सुनीगम् । अतिचारं गते जीरे वृषे वृश्चिकजुम्भयोः ।
 यशोद्वाहादिकं कुर्यात्तत्र कालो न लुप्यते” । ज्ञातकल्प-
 लतायां वाचस्पतिमिश्रैः “पूर्वराशिं यदा त्यक्त्वा अपूर्णै
 वत्सरे गुरुः । लुप्तकालः स विज्ञेयः परगेहं गतो यदा ।
 भीमे मेघे वृषे चैव तथा मिथुनकनप्रयोः । अतिचाराच्च
 दोषः स्यान्नियतं काललोपजः” । हैतुनिर्णये ‘कन्यावृश्चि-
 कमेपेपु मन्वये च ऋषे वृषे । अतिचारेषु कर्त्तव्यविवाहादि
 बुधैः सः” इति अमूलकमित्युक्तम् । वराहसंहितायाम्
 “अतिचारं गतो जीवस्तत्रैव कुरुते स्थितिम् । तदा महा-
 तिचारः स्यात् लुप्तसंवत्सरक्रियः । अतिचारेण योराशि-
 र्लङ्घितो देवमन्त्रिणा । तदाद्यो वत्सरोलुप्तो योऽनर्हः
 सर्वकर्मसु” । तत्र वर्षे कर्मणोलुप्तत्वात् वत्सरोलुप्त इति
 तदाह योऽनर्ह इति । भुजबलभीमादिनिबन्धेषु
 ‘शुभं भवनमासादय यदातिक्रमते गुरुः । अत्र संव-
 र्जिता कन्या सुखं भर्तुः प्रमोदते” दीपिकायाम्
 ‘त्रिकोणजायाधनलाभराशौ वक्रान्तिचारेण गुरुः
 प्रयाति । यदा, तदा प्राह शुभे विलम्बे हिताय पाणि-
 पक्षं वशिष्ठः” । त्रिकोणं नवपञ्चमम् । जाया-सप्तमं,
 धनं—हितीयं, लाभ—एकादशघटहम् । रत्नकोषे “पक्षो-
 दशाहानि तथा त्रिपक्षी मासत्रिभागः खलु षट् च
 भावाः । एषोऽतिचारः कथितोपहाणां भौमादिकानां
 परतस्तु चारः” । प्रतिष्ठाकाण्डे कल्पतरौ देवीपुराणम्
 “यथा जीवे स्थिते सिंहे तथैव मकरस्थिते । देवाराज-
 वडागादिपुरोद्वान्मृगहानि च । विवाहादि महाभागं
 भयदानि विनिर्द्दिशेत् । यदा हादशगे जीगे ऋषे वाच
 भास्करे । प्रतिष्ठा कारिता विष्णोर्भृहाभयकरी मता” ।
 ज्ञातचिन्तामणौ देवीपुराणम् “सिंहसंस्थं गुरुं शुक्रं
 वरुणरम्भेषु वर्जयेत् । आरब्धञ्च न सिद्धेऽत्र महा-